

være nok at omtale de Hovedslutninger, som Flertallet tror at kunne uddrage af den, og som kortelig kunne betegnes ved,

- 1) at det skulde være finantsielt uoverkommeligt at stride til en Befæstning af Kjøbenhavn,
- 2) at det færdigt byggede Anlæg af en saadan Befæstning skulde overstige vore militære Kræfter, og
- 3) at en Forsvarsplan med Kjøbenhavn som befæstet vilde lade hele det øvrige Rige forsvarsløst og aabent for fjendtligt Angreb.

Vi kunne ikke anse nogen af disse tre Slutninger for rigtige.

Den først omtalte Slutning om, at en Befæstning om Kjøbenhavn vilde være finantsielt uoverkommelig for os, begrundes Flertallet derpaa, at Udgiften til en saadan Befæstning i de sidste 10 Aar er voget efter den overordentlige Maalestof af 20—30—50 80—100 Millioner Kr. Uden at ville dvæle ved den Omstændighed, at Flertallet paa et andet Sted i sin Betænkning udtaler, at under visse Eventualiteter Pengehensynet neppe vilde være afgjørende, skulle vi dog opløse, at de store Summer, hvormed den saaledes opstillede Rækkefølge slutter, ikke findes i noget som helst af de af Regjeringerne forelagte Forslag; de ere kun Flertallets eget Skjøn over, hvad en Befæstning i den alleryderste Grad af Fuldstændighed saavel mod Søfiden som mod Landsfiden vilde koste. De omtalte 100 Millioner Kroner synes at være fremkomne saaledes: Der findes, som af Flertallet anført, et Overslag af Ingenieurkorpset og Artilleriet over, hvad en fuldstændig Befæstning tillands og tilvands om Kjøbenhavn vilde koste, lydende paa 80 Millioner Kroner; Flertallet formoder dernæst, at neppe alle Hensyn derved ere tagne i Betragtning, og anslaaer derfor Udgiften til 100 Millioner Kroner. Ingenieurkorpset og Artilleriet, som paa Foranledning fra Krigsministeriets Side

havde foretaget Overslaget paa de 80 Millioner Kr., have imidlertid, saaledes som oplyst i de Udvalget oversendte Aktstykker, ligeledes udtalt, „at de anse det for fuldt forsvarligt at blive staaende ved den simplere Form for Befæstningen mod Landsfiden, der var foreslaaet i 1873 og antydet i 1875, samt at indskrænke Befæstningen mod Søfiden til et Fort paa Nordspidsen af Middelhavet og et Batteri paa Amager under Forudsætning af, at samtidig Mellemfortet, Strickers Batteri og Kalkbrænderifortet fik en betydelig kraftigere Betykning.“ Forslaget om, hvad de ansaa for „fuldt forsvarligt“ at tilraade, løb kun knap op til 40 Millioner Kr.; altsaa temmelig langt fra 80 eller 100 Millioner Kr. Det største Beløb til begge disse Befæstninger tilfammen, som findes i noget af Regjeringsforslagene, er ca. 48 Millioner Kr., og det er vor Overbevisning, at der til alle Udgifterne ved begge disse Befæstningsanlæg, selv om man vil tage Hensyn til en Forøgelse af Artilleristyktets Rækkevidde, ikke vil behøves et større Beløb end dette.

Den anden ovenfor omtalte Slutning om, at en Befæstning om Kjøbenhavn vilde overstige vore militære Kræfter, begrundes ved, at Krigsberedskabet for en saadan Befæstning (Forskandsninger, Sløfninger, Proviantering, Troppesamling m. m.) „hviler paa Forudsætninger, som man ikke kan stole paa ville indtræde.“ En Indvending af en saadan, noget pessimistisk Bestaendighed kan naturligvis fremsættes; — men, dersom man tillægger den Omstændighed, at man ikke er sikker paa at faae Tid til at fuldende sit Krigsberedskab, nogen virkelig Betydning, da gjælder denne Indvending i langt høiere Grad enhver andetsteds anlagt Befæstning, t. Ex. ved Algeresund, Lille Belt eller i Sjælland; thi intet andet Sted er saa godt istand som Kjøbenhavn til paa Grund af Folkmængde, Arbeidskraft, Kommunikationsmidler m. m. hurtigt at skaffe den nødvendige første Sikkerhed bragt tilstede. Og denne Indvending gjælder i saa Tilfælde i